

ZPRAVODAJ

 Oblastní charita
Ústí nad Orlicí

OBLASTNÍ CHARITY

ZIMA 2022

ROČNÍK II.

Vydává Oblastní charita Ústí nad Orlicí

SLOVO NA ÚVOD

Zima je tu, a tak si pojďme zavzpomínat na teplo. Stalo se to na Mallorce, kde jsme byli letos s rodinou na dovolené. Jednoho dne se osazenstvo rozhodlo pro cachtání v moři, kam museli dojít těžko přístupným terénem. A tak jsem se ráda ujala hlídání vnučky, spící v kočárku. Sedla jsem si za stromy, na zídku podél cesty, kterou chodilo k vodě dost místních. Po chvíli se v dálce objevila velká skupina 15-16letých, kterým do kroku hoooooodně nahlas vyhrávala muzika z rádia. „A jéje, tak to máme po spaní,“ pomyslela jsem si. Kočárek z jejich pohledu nebyl moc vidět, a když, tak jen boudička. Jenže jak se ta skupinka blížila, hudba slábla, až přestala úplně. Ti kluci a holky šeptali mezi sebou: „Bejbi, bejbi!“ a „Psssst!“ Kolem přešli úplně potichu. Někteří se ještě ohlédli, aby spatřili dvoutleté nožičky v kočárku. Polohlasem jsem jim pokynula: „Gracias!“, a jen co byli opodál, spustili zase na plné pecky diskotéku, halas a smích. Byl to překrásný zážitek z ohleduplnosti mladých, kteří si zároveň umí užívat života. S ohleduplností si užívat každého dne – krásné poselství, třeba zrovna do nového roku.

Přejeme vám příjemné čtení zimního čísla našeho charitního zpravodaje, pěkné prožití Vánoc a mnoho dobrého v roce 2023.

Iva Marková, tisk a propagace

Život je pro mě drama. Dramata nemusí být jen hlasitá, s pozouny a bubny. Drama může být i tichá písnička. Takovou písničku chci dát do svých obrazů. Dávám do svých obrazů drama, které cítím. V životě není nic všedního. Všechno je událost. Většina lidí bere život jako něco normálního. On ale není normální.

Jan Knap

Obsah

SETKÁNÍ POZŮSTALÝCH

VÝTĚŽEK Z BURZY FILANTROPIE PODPOŘÍ NÁKUP AUTOMOBILU DO SLUŽBY OSOBNÍ ASISTENCE

VÝBOR DOBRÉ VŮLE PŘISPĚL NA HOSPICOVOU PÉČI

UČÍME KLIENTY NEVYHÝBAT SE PROBLÉMŮM

PŘEDSTAVME SI SEBE NA MÍSTĚ UPRCHLÍKŮ

MLČENÍM DÁVÁM DRUHÉMU PROSTOR PRO VLASTNÍ MYŠLENKY

MŮŽETE SE ZAPOJIT

POZVÁNKY

SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ (Tři králové)

DĚKUJEME ZA PODPORU

CO SE U NÁS UDÁLO...

SETKÁNÍ POZŮSTALÝCH – DŮVĚRA A LÁSKA

Letos jej připravily sestřičky Domácího hospice Alfa-Omega 15. listopadu opět v DPS sv. Kryštofa Ústí nad Orlicí. A velmi se vydařilo.

Úvodem nabídl hospicový farář Jakub Keller pozůstalým, kteří se starali o své blízké, zamyšlení o kamenech na náhrobcích a jejich smyslu v židovské tradici. Kameny symbolizují poselství, která se předávají z generace na generaci, z otce na syna. „Nabízím vám k přemýšlení do vaší situace dva paprsky, nejsilnější zkušenosti z mezilidských vztahů – důvěru a lásku. Právě ony vzájemně dominují nejen v rodinách, ale i ve vztahu pracovníků Domácího hospice a pacienta s jeho rodinou,“ připomněl farář. Každý měl možnost vzpomenout krátce na svého zemřelého blízkého a do kamínku, který koloval skupinou, vložit poděkování za to, co nám náš blízký předal, a v čem pozůstalí pokračují dál.

Vrchní sestra Renata Prokopcová setkání moderovala a uvedla, že v tomto roce doposud hospic doprovodil 133 pacientů. Všechna jejich jména se na setkání přečetla.

Přítomní vyjádřili vděčnost sestřičkám za profesionální a lidskou péči. „Díky sestřičkám z hospice jsme mohli odchod maminky prožít jako slavnost,“ uzavřel jeden z návštěvníků setkání pozůstalých.

*Srdečně zveme vás všechny, kteří se vyrovnáváte se ztrátou blízkého člověka,
a rádi byste sdíleli to, co právě prožíváte*

Klub ALFA-OMEGA

Setkávání pozůstalých 2023 – začátek vždy v 15:30 h.

- 17. ledna
- 21. února
- 21. března
- 18. dubna
- 16. května
- 20. června

- Klub je otevřen pro všechny – nejen pro rodiny pacientů hospicové péče
- Setkávání probíhají v budově Oblastní charity Ústí nad Orlicí, 17. listopadu 69 (1. patro).
- **Prosíme, abyste svoji účast potvrdili na tel. č. 731 402 331**

VÝTĚŽEK Z BURZY FILANTROPIE PODPOŘIL NÁKUP AUTOMOBILU DO SLUŽBY OSOBNÍ ASISTENCE

Donátoři na Burze filantropie v Ústí nad Orlicí podpořili projekt Oblastní charity „Kvalitní zajištění péče pořízením osobního automobilu do služby osobní asistence“ částkou 54. 000 Kč.

Za finanční dar děkujeme organizacím: Konzum, obchodní družstvo; Solea CZ; Šmídl s.r.o.; Městu Ústí nad Orlicí a Česká Třebová, Pardubickému kraji.

Celkových 620 tisíc korun Burza filantropie rozdělila mezi projekty neziskových organizací. Velký podíl na uskutečnění již jedenácti ročníků projektu Burzy filantropie má Pardubický kraj, který burzu od samého počátku podporuje a je jejím stálým donátorem. Stejně tak se pravidelně účastní i města, v jejichž teritoriu se projekty realizují. Kromě veřejné správy se na finanční nebo materiální podpoře významně podílejí také společensky odpovědné firmy z Pardubického kraje.

KOALICE
NEVLÁDEK
PARDUBICKA

VÝBOR DOBRÉ VŮLE PŘISPĚL NA HOSPICOVOU PÉČI

VDV – Nadace Olgy Havlové podpořil Domácí hospic Alfa-Omega částkou 50.000 Kč. Z této částky byly pořízeny polohovací postele pro pacienty a kurz komunikace Espero pro zdravotní sestry.

Cílem našeho projektu bylo rozšíření technického zázemí pořízením polohovací postele a udržení kvality služby dostatečně proškoleným multidisciplinárním týmem.

Byl vybrán intenzivní kurz komunikace z důvodu, že za pacienty a k jejich rodinám dojíždí ve většině případů zdravotní sestra, která musí umět zvládat nastalou situaci v rodině a sdělovat dobré i špatné zprávy.

Domácí hospic ALFA-OMEGA umožňuje těžce nemocnému člověku strávit poslední dny života doma, v kruhu svých blízkých. V roce 2021 hospicový tým doprovodil 144 umírajících. K dnešnímu dni služba doprovodila již 98 umírajících. K tomuto počtu je nutné připočítat podporu minimálně stejnému počtu pečujících osob.

Domácí hospic Alfa - Omega působí na území Orlickoústecka od roku 2010. Během svého působení pomohl stovkám pacientům a pečujícím osobám v nelehké etapě jejich životů, kdy bylo nutné se vypořádat s přicházející smrtí. Ve službě je kladen velký důraz na profesionalitu, empatii a dostupnost. Aktivita projektu – vzdělání hospicového týmu, nákup zdravotních pomůcek – vedou k udržení stávající kvality, ale také k dalšímu rozvoji služby.

Děkujeme Výboru dobré vůle za podporu.

Z NAŠICH SLUŽEB

UČÍME KLIENTY NEVYHÝBAT SE PROBLÉMŮM

Sociálně terapeutické dílny Miriam provozuje Oblastní charita Ústí nad Orlicí v Králíkách pět let. Za tu dobu se stala druhým domovem řadě lidem s mentálním či tělesným handicapem.

Klienti se zde naučí mnoha praktickým dovednostem, navážou vztahy, učí se komunikovat, postarat se sám o sebe, vyjít s druhým člověkem. Služba jim naplní volný čas, který by jinak trávili u televize nebo počítače. Vedoucí služby Miroslava Kopecká k tomu říká: „Smysluplnost této sociální služby je zřetelná, protože vidíme posun klientů a jejich úspěchy.“

Součástí zařízení je výtvarná a dřevařská dílna. Výrobky, které zde klienti za pomoci pracovníků STD vykouzlí, potěší každého. „Děláme zde třeba vyřezávané kočky. Zpočátku na výrobku udělali klienti pět procent práce, zbytek pracovníci STD. Teď je ten poměr opačný. Jsou velmi šikovní. Jen co přijdou, už se hrnou do práce,“ popisuje vedoucí dílen. A vejít do jejich obchůdku je opravdu relaxační lázeň. Kam se člověk podívá, najde vkusné výrobky, ke kterým se hrdě hlásí jejich autoři.

Pracujeme společně a trpělivě

Do zařízení STD chodí kolem osmi klientů. Za pět let se všichni naučili velké věci – nebát se druhého člověka, mluvit i s tím, kdo mi není sympatický, pustit se do práce, i když mi není zrovna do zpěvu. „Učíme je nevyhýbat se problémům. Když se jim nechce do práce nebo se bojí něčeho nového, trpělivě s nimi mluvíme a zkoušíme nové věci, aby pochopili, že to zvládnou,“ vysvětluje Mirka Kopecká. A dodává, že efekt služby cítí i rodiny klientů. Rodiče si pochvalují, že jejich děti najednou doma zvládnou postarat se o řadu praktických věcí, nebo se přestali ostýchat chodit mezi lidi.

Při naší listopadové návštěvě dílen klienti zrovna stříhali březové větvičky a vázali z nich korpusy na vánoční věnce. Všichni si počínají zručně. Někdo váže drátkem, jiný stříhá, další uklízí. S Mirkou se zastavujeme na chodbě u obrazu stromu, který v rámci arteterapie společně dělali. „Každý maloval něco. Když jeden klient druhému začal do oblohy malovat hnědou barvou, ten se zamyslel a po chvíli řekl, že mu to nevadí, a může to tam nechat, protože to bude hora. Učí se spolupracovat.“ V dílnách je to jako v úle. Pořád dokola se mluví, vysvětluje, opakuje, sdílí, odpovídá na opakující se otázky. Někdy je to únavné.

Jednou měsíčně vaříme

K sebeobsluze patří i vaření, takže v dílnách se jednou měsíčně vaří oběd, jednou měsíčně připravuje svačina a peče moučník. Nejdříve musí samozřejmě společně suroviny nakoupit. Pak připraví pokrm a snaží se přitom respektovat zásady racionální stravy. Devátého listopadu navštívili charitní Centrum pod střechem v Letohradě, kam mimochodem ušili desítky podsedáků na židle nebo vyrobili dřevěnou bedničku na přezůvky. Tentokrát tam ale společně s ukrajinskou maminkou Táňou vařili slavnostní oběd – řízky, brambory a okurkový salát. Opět každý dělal něco. Solení masa, loupání brambor, obalování řízků, strouhání okurky, mytí pohanky na polévku, krájení cibule a mrkve, mytí nádobí. Normální věci normálního života zvládnou za pomoci pracovníků STD všichni klienti. Už jen slavnostně prostřít a zasednout k zaslouženému obědu.

Ke vzniku STD přispěli manželé Krskovi, Město Králíky, Pardubický kraj, MAS Orlicko a Tříkrálová sbírka.

PŘEDSTAVME SI SEBE NA MÍSTĚ UPRCHLÍKŮ

S vypuknutím války na Ukrajině začali z napadené země utíkat lidé. Prchali do bezpečnějších míst uvnitř státu i do zahraničí. Česká republika patří k zemím, které jich přijaly poměrově k počtu vlastních obyvatel nejvíc. Utíkali jako všichni váleční uprchlíci, kteří se museli sebrat z minuty na minutu, jen s tím nejnutnějším, doma nechat veškerý majetek a často i nejbližší členy rodiny.

Oblastní charita Ústí nad Orlicí začala ihned pracovat pro uprchlíky, kteří jsou v našem okrese. V Letohradě zřídila humanitární sklad, sháněla ubytování, potraviny, šatstvo, prostředky, z kterých by pomoc uprchlíkům financovala. Důležitým krokem bylo zaměstnání ukrajinsky mluvící koordinátorky Veroniky Peškové. To bylo možné díky podpoře Ministerstva vnitra. Veronika je maminka tří dětí, v ČR žije už 24 let, a poprosili jsme ji o rozhovor:

Jakou úlohu v kontaktování ukrajinských uprchlíků máte a kolik lidí se na vás zatím obrátilo?

Může se na nás obrátit kdokoli. S kolegyní, psycholožkou Táňou, jim pomáháme adaptovat se na české prostředí - sehnat zdravotní péči, školy a práci, bydlení, řada z nich je ubytovaných hromadně – třeba dvacet cizích lidí – a po čase už to je náročné, takže ubytování řešíme stále dokola. Vysvětlujeme jim také pravidla, jak tady co funguje. Od začátku války nás z okresu Ústí n.Orl. k 31.10.2022 kontaktovalo celkem 477 klientů, což obnášelo přes 3.500 schůzek.

Je takové množství kontaktů a jednání zvládnutelné? A jak získáváte odpovědi na dotazy lidí?

Musí to být zvládnutelné. Když něco nevyřešíme hned, odkazujeme lidi na Úřad práce, doprovázíme je do poraden, na pracovní pohovory, k lékařům, starší lidé si neví rady s počítačem, takže děláme registrace online. A vysvětlujeme a vysvětlujeme. V ČR je třeba přísnější přístup k práci. Ukrajinci neznají, jak funguje neschopenka, že musí ohlásit, když nepijdou do práce. Některé věci, které považujeme za normální, musíme lidem z Ukrajiny vysvětlovat, protože tam jsou volnější zákony a jiná mentalita.

Zpočátku jsem pořád telefonovala na Úřad práce a na něco se ptala, protože tam fungovala horká linka pro Ukrajince. Hodně nám pomáhají kurzy na integraci cizinců od Ministerstva vnitra, kde jsou ucelené informace o celé problematice. Veškeré informace ověřujeme.

Co lidi z Ukrajiny nejvíc trápí?

Všichni jsou vděční, že tady mohou být, a že jsou v bezpečí. Zároveň se chtějí co nejdříve vrátit domů. Necítí se tady doma. Sami říkají, že jsou tady jen na návštěvě. Někteří z nich nejsou schopni otevřít se novému prostředí. Mysleli si, že válka bude jen na chvíli, ale teď vidí, že bude trvat dlouho, a to je deprimuje. Stýská se jim. Všichni, s nimiž jsem mluvila, se chtějí vrátit domů. Někteří mají psychické problémy, jsou smutní, takže je těžké se k nim dostat. Stává se, že přijde klient řešit práci, a najednou se hrozně rozpláče. Příčinou bývá maličkost. Třeba se na ně někdo škaredě podívá. Normálně by to přešli, ale ta všednodennost na ně doléhá, a někdy spustí hluboká traumata.

Asi se to těžko zobecňuje, ale jak lidé zvládají adaptaci na české prostředí?

Tak půl napůl. Polovina adaptaci zvládá, učí se češtinu, líbí se jim tady. Polovina má rodinu na Ukrajině, a doléhá na ně smutek. Nejvíce trpí děti. Mají povinnou základní docházku tady i na Ukrajině. V české škole se jim nedaří nej-líp, byť se jim vychází vstříc. Nerozumí, nechápou. Když přijdou domů, mají online výuku v ukrajinštině. Jsou přetí-žené. Nemají čas na kamarády, na hřiště a normální dětský život. Teskní po domově. My nevíme, jestli české škol-ství bude na Ukrajině uznáváno, v tom jsou rozporuplné informace. A odnášejí to děti.

Mohla byste se podělit o nějaký příběh?

Nedávno za mnou přišla rodina z Charkova, která žila dva týdny ve sklepě. Padaly na ně bomby. Nevěděli, jestli je dům nezavalí, jestli budou mít dostatek jídla a vody. Když sem přijeli, bydleli tady ve staré chalupě bez teplé vody, ale byli tak šťastní, že to mají. A ještě jedna slečna se mi vybaví, která sem přijela nedávno s dvěma dětmi. Říkala, že celou rodinu jí zabili Rusové. V tu chvíli nemám slov. Ti lidé musí přetpět spoustu věcí, které my si vůbec nedo-vedeme představit. I oni si před válkou říkali to, co my si říkáme stále: „Nám nic nehrozí!“

Celý rozhovor si můžete přečíst na www.uo.charita.cz

OBLASTNÍ CHARITA TŘICETILETÁ

Celý letošní rok jsme si připomínali 30 let od vzniku naší organizace a slavnostním Dnem charity 17. září v kostele v Letohradě-Orlicí oslavy vyvrcholily. Kostel plný lidí, krásný program a vřelá atmosféra jako by potvrdily třicetileté směřování Oblastní charity Ústí nad Orlicí. Směřování, za kterým stojí poctivá práce zaměstnanců, přejícnost dárců a pochopení sponzorů, vstřícnost spolupracujících úřadů, nezištnost dobrovolníků. Všem patří upřímné poděkování. Naše práce je možná díky tomu, že žijeme ve svobodné občanské společnosti. Važme si toho.

RODINNÉ CENTRUM MOZAIKA

Rodinné centrum Mozaika v Letohradě pořádá spoustu akcí pro děti a mládež i dospělé.

Podrobnosti najdete na jejich facebooku:

<https://www.facebook.com/rodinne.letohrad>

Fotografie z pochodu světýlek městem 7. listopadu

MLČENÍM DÁVÁM DRUHÉMU PROSTOR PRO VLASTNÍ MYŠLENKY

Na jedné návštěvě Domácího hospice Alfa-Omega, který provozuje Oblastní charita Ústí nad Orlicí, vám přiblížíme jeho činnost.

Než si sestřičky ráno v kanceláři předaly informace, vrchní sestra Renata Prokopcová se zatím podělila o novinky ze služby: „Mám radost, že se nám dobře rozjela péče na Králicku. Navázali jsme tam první kontakty s lékaři, kteří hospicovou službu vítají. Ve větší míře také poskytujeme školení sestrám z jiných charitních hospiců nebo zaměstnancům domovů pro seniory. Zatím u nás bylo kolem dvaceti sestřiček z pěti organizací. Už se o nás ví. Díky letitým zkušenostem máme co nabídnout. Jsem pyšná na náš profesionální tým.“

Po chvíli sedáme s jednou z osmi hospicových sester, Kateřinou Jadrníčkovou, do auta, a vyjíždíme do vesničky Příluky. Je ukázkový podzimní den. Slunce dává vyniknout žlutým listům, červeným jeřabinám, hnědým plochám sklizených polí. Krajina nás symbolicky zahrnuje krásou odcházení. Jedeme za člověkem, který odchází ze života. Ten pán je starý a má u sebe svou milou pečující paní. Tak to ale není vždycky, jak říká Káťa: „Měli jsme období, že všichni naši pacienti byli do padesáti let. To bylo hodně náročné. Už proto je dobré, že se u pacientů střídáme. Každá rodina je jiná a také každá z nás přinese do rodiny něco jiného.“

Komunikace není jen mluvení

Vyrovnat se s odchodem blízkého člověka je náročné. A jsou různé způsoby, jakými se lidé s těžkými ztrátami vyrovnávají. O tom ví své i Kateřina: „Naprostá většina doprovázejících nám po smrti svého blízkého vyjadřuje vděčnost. Pro některé lidi jsme ale ti špatní, protože jim řekneme, že jejich blízký zemře. Obviňují nás. My víme, že se nezlobí se na nás, ale na tu nemoc. Snažíme se nebrat si to osobně, je to obranný mechanismus, který postupně pomine.“

Kateřina také popisuje, že v komunikaci s rodinou stále více používá práci s tichem. „Někdy je dobré mlčet a dát rodině prostor pro vlastní myšlenky. Neznamená to, že nevím, co říct. Člověk nemusí pořád mluvit. Naopak: tím, že mlčím, dávám prostor druhému, aby si sám zformuloval, co prožívá.“

Jsem moc ráda, že k nám sestřičky chodí

A jaké to vůbec je, denně se potkávat se smrtí? Jak se hospicové sestry vyrovnávají se smrtí pacientů? „Když zemře mladší člověk, je to těžké. Obzvlášť když nad pacientem stojí jeho rodiče. Starším lidem přeju klidnou smrt. A když se to podaří, všechny sestřičky z toho žijeme. Každá z nás ale musí mít svůj způsob odreagování – sport, kino, ruční práce. Já mám moc ráda procházky v přírodě anebo si jdu zaplavat do bazénu. Pomáhá nám, že jsme dobrý tým, můžeme se zastoupit a podpořit. Dokážeme se pochopit, sdílet, předat si zkušenosti. To je v naší práci moc důležité,“ vypráví Káťa.

V domě Halouskových je teplo, vítá nás pacientova manželka a syn. Na posteli v prostorné kuchyni leží 90letý pán, který klidně odchází ze života. Když zahlédne sestřičku, objeví se mu na tváři mírný úsměv. Slábne mu srdce a po nedávném pádu z postele bere léky na bolest. „Syn mi tady pomáhá, ale teď ho bolí záda, takže táta je proti němu kavalír,“ žertuje paní Halousková. „Člověk si za ten život musí něco vytrpět. A já jsem ráda, že sem sestřičky chodí, protože sama už manžela neurejduju. Všechny jsou moc hodný, mockrát děkuju,“ dodává s úsměvem pohádkové babičky.

Náš život je křehký

Zdravotní sestřička zkontrolovala pacienta a návštěva je u konce. Vracíme se zpět do Ústí. Mluvíme i o tom, že rychlost není prioritou, když rodina volá hospicové sestry k pacientovi, který právě zemřel. Pozůstalí totiž můžou nad zesnulým tělem sami prožít neopakovatelné chvíle.

A na závěr se Káťa svěřila se zážitkem, který se vlastně ani do slov nevejde: „Jeden den za námi na hospic přišla naše bývalá kolegyně se svým miminkem. Samozřejmě jsem si ho chovala, sestřičky mě fotily a bylo to krásné. Za hodinu mě volala sestřička z naší lanškrounské Domácí zdravotní péče k umírající pacientce. Podle projevu měla před sebou jen pár minut života. Zavolali jsme rodinu a ta paní skutečně dodýchala přímo před námi. Uvědomila jsem si, že během krátké chvíle jsem byla na obou březích života. Uvědomila jsem si nesmírnou křehkost našeho bytí. Bylo to hodně silné,“ vyprávěla Kateřina. Alfa-Omega, začátek a konec, tak zní název hospicové služby, kterou provozuje Oblastní charita Ústí nad Orlicí.

Ten den jsme byli u starého umírajícího pána. Odcházel ze života v prostředí milující rodiny a za pozorné péče sestřiček Domácího hospice Alfa-Omega. I když z něj vyprchával život a z těla se stával věchýtek, odcházel slavnostně a s velkou důstojností. Ve vzduchu kuchyně bylo cítit tajemství lásky.

Den otevřených dveří Domácího hospice Alfa—Omega, dne 5.10. 2022

MŮŽETE SE ZAPOJIT

ADOPCE NA DÁLKU

Od listopadu 2022 do února 2023 můžete opět přispět na podporu vzdělání chudých indických dětí.

„Vzdělání je ta nejsilnější zbraň, kterou lze změnit svět.“ — Nelson Mandela

Letohradská farnost ve spolupráci s Oblastní charitou podporuje 10 dětí z chudých oblastí Belgaum a Bangalore. Roční náklady na studium jednoho dítěte jsou 6.500,- Kč. Pokud byste chtěli dětem přispět, můžete tak udělat do **pokladniček**, které jsou umístěny v budově Charity, Na Kopečku 356 v Letohradě a v kostelech na Orlici, v Lukavici, v Mistrovicích a v Letohradě, nebo na **účet** OCHUO 831240611/0100 s VS 911011.

Děkujeme za Vaši podporu.

S projektem Adopce na dálku začala Charita v České republice v roce 2000 a je založen na tom, že konkrétní dárce poskytne konkrétnímu dítěti z chudé země (např. Haiti, Uganda, Indie) určitou částku na jeho vzdělání. Diecézní charita Hradec Králové, pod kterou organizačně patří naše Oblastní charita ÚO, zajišťuje adopci na dálku pro indické děti z diecézí Belgaum a Bangalore ve státě Karnataka.

Adopce na dálku je v Čechách poměrně oblíbená, protože se relativně rychle vidí výsledky. Člověk je během několika let svědkem, jak jeho adoptivní dítě vystuduje, sežene zaměstnání a zařadí se do společnosti. Jsou i „odvážlivci“, kteří podporují dítě od školky, tedy 12 let, ale lze si vybrat i starší dítě, kterému chybí do ukončení školní docházky třeba dva, čtyři roky. Záleží na

možnostech dárce. Adoptivní rodiče platí ročně minimální částku 6.500 Kč, a z ní je dítěti hrazeno školné a uniforma, dále základní zdravotní péče, výlety, tábory a dárek na Vánoce. Naprostá většina indických rodičů to vnímá jako velkou šanci pro své děti a jsou za to vděční, protože díky vzdělání mohou sehnat dobré zaměstnání. Člověk bez vzdělání práci těžko shání a je odsouzen jen k nádeničině bez jistoty, že dostane zapláceno. Děti, které v Indii chodí do školy, mají už po dvanácti letech školní docházky určitou kvalifikaci.

Děti do projektu vybírají indiští partneři, kteří nejchudším vesnicím nabídnou, kolik dětí v daném roce mohou do projektu zapojit, a oni sami, tedy zástupci obce a farář, děti vyberou. Jednoduše řečeno, bývají to ti nejchudší z nejchudších.

Indie je velmi chudá země, chudoba je vidět na každém kroku. Je to úplně jiný svět, než na co jsme zvyklí, lidé tam mají zcela jiné myšlení. Indové pomůžou své vlastní rodině, která je mnohdy velmi široká, ale co je za ní, je nezajímá. A to je věc, kterou tam vnáší právě katolická církev – pomoc nad rámec své rodiny, pomoc člověku, který je vedle mě. Jak tedy Indové vnímají katolickou církev, nemají pocit, že jsou násilně nuceni do tohoto našeho náboženství? Lidi se skrze projekt neobrací na katolickou víru. Pomáhá se všem bez rozdílu vyznání a bez podmínky stát se křesťanem. Lidé v Indii vnímají katolickou církev pozitivně. Dříve či později na dveře biskupství zaklepe každý, kdo potřebuje pomoc. Podle slov arcibiskupa Morase z Bangalore katolickou církev takto berou už od dob kolonií a působení Františka Xaverského v Indii. Tehdy Indové vnímali přítomnost evropských kolonizátorů jako zotročování, ale na druhé straně misionáři pro ně byli velkou oporou.

SBÍRKA ŠATSTVA

Děkujeme všem, kdo přispěli do pravidelných sbírek oblečení, které během roku pořádáme každou první středu v měsíci na středisku Oblastní charity v Letohradě. Šatstvo a další potřebné věci dále využili v našem regionu lidé bez domova, sociálně potřebné rodiny s dětmi, uprchlíci z Ukrajiny a klienti Pobytového střediska pro žadatele o azyl v Kostelci nad Orlicí. **Aktuálně sbírky šatstva v zimním období neprobíhají.** Nejbližší nás čeká opět až první středu v březnu, a to **1. března 2023**.

„Společně za úsměv“ pro Rodinné centrum Mozaika Letohrad

Zákazníci prodejen Obchodního družstva Konzum mohou do konce roku přispět neziskovým organizacím. Letošní grantový program „Společně za úsměv“ prezentuje Oblastní charita pod č. 9 a výtěžek věnuje na nový dřevěný domeček do Rodinného centra Mozaika v Letohradě.

Děti jsou ve venkovním domečku rády - učí se spolu mluvit, hrát si, spolupracovat, zažívají v něm pocit „bezpečného území“, jsou chráněny před počasím. Dosavadní domeček ale již v RC dosloužil, a tak tam budeme pořizovat nový.

Podpořte projekt č. 09

Oblastní charita
Ústí nad Orlicí

<https://uo.charita.cz/>

Oblastní charita
Ústí nad Orlicí

Naše poslání: Pomáháme lidem na Orlickoústecku, kteří se ocitli v tělesné, duševní či sociální nouzi.

Projekt: Od roku 2014 poskytuje Rodinné centrum Mozaika v Letohradě své služby, které jsou ve svých aktivitách otevřené rodině – rodičům, prarodičům, dětem a jejich potřebám. Dává jim možnost pro setkávání, trávení volného času, seznámení. RC působí preventivně proti sociální izolaci, která může po nástupu na rodičovskou dovolenou nastat. Aktivity jsou přizpůsobovány poptávce a potřebám rodin. Jejich různorodost prohlubuje rodičovské znalosti a dovednosti. Pořádáním přednášek, jednorázových a volnočasových aktivit zkvalitňuje mezigenerační soužití rodin.

Během roku 2022 probíhala v RC rekonstrukce zahrádky, vznikly nové záhonky a hrací prvky jako např. smyslový chodníček nebo nové pískoviště. Dřevěný domeček, který byl umístěn na zahradě již dávno před vznikem Rodinného centra Mozaika, byl již ve velmi špatném stavu a musel být odstraněn. Projektem by došlo k pořízení nového domečku, který bude sloužit na zahradě dětem, kteří přicházejí do Rodinného centra. Dřevěný domeček na zahradě RC Mozaika umožní zázemí pro nejmenší děti. Nabídne dětem tolik vyhledávaný úkryt a zahrne i posezení a další možnosti hry. U dětí rozvíjí především kreativitu.

Děkujeme vám, že jste svým příspěvkem podpořili tento projekt.

Období podpory:
31. prosince 2022
Společně za úsměv

 HORAČEK
PŘÍRODA

KOALICE
NEVLÁDEK
PARDUBICKA

Výtěžek sbírky je poskytnut Kanceláři úřadu Pardubického kraje za úč. 18. 6. 2022 a.č. KU 533360375.

**DÁRCOVSKÝ
KUPON 09**
Darujte 30 Kč

SZU2209

 Oblastní charita
Ústí nad Orlicí
<https://uo.charita.cz/>

Společně za úsměv 2022

- Je důležité **podporovat** neziskové veřejné prospěšné organizace v našem regionu.
- KONZUM na tuto podporu v roce 2022 daruje ze svých prostředků částku **200 000 Kč**,

Darujte 30 Kč vámi vybrané organizaci.

- Grantový program „Společně za úsměv“ vyhlašovaný obchodním družstvem KONZUM podpořil od roku 2001 více než 300 neziskových veřejně prospěšných organizací v regionu východních Čech působících v oblasti sociální integrace a v poskytování sociálních a humanitárních služeb. Projekty neziskových organizací v regionu můžete opět podpořit i vy, a to prostřednictvím veřejné sbírky „Společně za úsměv“.
- Je jednoduché se do sbírky zapojit. **Darujte 30 Kč** vámi vybrané organizaci, jejíž projekt je vám sympatický, předložte „Dárcovský kupon Společně za úsměv“ a zaplatte tuto částku na pokladně v kterékoli prodejně družstva KONZUM. Kupon můžete uplatnit i vícekrát. **Přispívat můžete do 31. 12. 2022.**
- KONZUM navíc daruje ze svých prostředků částku 200 000 Kč. Tento dar bude rozdělen podle volby vás, našich zákazníků, a to v poměru, v jakém jste přispěli jednotlivým organizacím. Společně tak dokážeme víc. Seznam všech projektů a on-line výši poskytnutých darů sledujte na www.konzumuo.cz.

09

Oblastní charita Ústí nad Orlicí
Projekt: Pořízení zahradního domečku pro děti Rodinného centra

POZVÁNKA

 Oblastní charita
Ústí nad Orlicí

a Teatr Pavla Šmída:

Zapomenutá pohádka

Dolní Čermná **26.ledna 2023**
Orlovna **17:00**

- Pohádkový příběh o jednom království, kde vládla lež a nenávisť.
- Komunikativní představení pro malé i velké, s písničkami a milým humorem
- Vstupné dobrovolné
- Koledníci a všichni, kdo pomáhají s Tříkrálovou sbírkou, mají **VSTUP ZDARMA**

Oblastní charita Ústí nad Orlicí, Na Kopečku 356, 561 51 Letohrad, www.uo.charita.cz

 Oblastní charita
Ústí nad Orlicí

a Teatr Pavla Šmída:

Větrná pohádka

Králíky **27.ledna 2023**
Klub Na Střelnici **17:00**

- Komunikativní představení pro malé i velké, s písničkami a milým humorem
- Vstupné dobrovolné
- Koledníci a všichni, kdo pomáhají s Tříkrálovou sbírkou, mají **VSTUP ZDARMA**

Oblastní charita Ústí nad Orlicí, Na Kopečku 356, 561 51 Letohrad, www.uo.charita.cz

CO SE U NÁS CHYSTÁ

SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ (Tři králové)

Na začátku ledna proběhne 23. Tříkrálová sbírka pořádaná Charitou ČR. Její výtěžek je určen především na podporu charitních služeb v našem regionu. Termín koledování v Královéhradecké diecézi je stanoven na 1.-15. ledna. Tříkrálová sbírka je poselstvím lásky a požehnáním - přáním pokoje, štěstí, zdraví a zároveň příležitostí, jak přispět potřebným.

Biblická zpráva o třech mudrcích ukazuje cestu k Bohu. Ti nejprve spatřili hvězdu a pak se za ní vydali. Proč ji však spatřili pouze oni? Možná proto, že pozvedli pohled k nebesům. Často se totiž v životě spokojujeme s pohledem držícím se při zemi: stačí nám zdraví, nějaký ten peníz a trocha zábavy. Ale dokážeme ještě snít, toužit po něčem víc, očekávat věci nové? Mudrci se nespokojili s živořením a proplováním. Vytušili, že k plnému životu je zapotřebí vysokého cíle.

Proč ale onu hvězdu nenásledovali i další? Snad proto, že nebyla nápadná. Ježíšova hvězda neoslepuje, neohromuje, nýbrž vlídně zve. Jakou hvězdu volíme ve svém životě my? Existuje totiž mnoho oslnivých hvězd, které vyvolávají silné emoce, avšak neukazují směr. Platí to pro úspěch, peníze, kariéru, pocty a požitky, které bereme jako životní cíl. Jsou ale jen jako meteority, které na chvíli zazáří a zhasnou. Jsou to padající hvězdy, které spíše zavádějí, než orientují. Pánova hvězda však není vždy žhnoucí, ale je vždy přítomná. Bere tě v životě za ruku a doprovází tě. Neslibuje materiální odměny, ale zaručuje pokoj, a daruje, stejně jako mudrcům, nevýslovnou radost.

Žádá však, abychom se vydali na cestu. Jeho hvězda totiž žádá rozhodnutí vyjít, snášet každodenní těžkosti cesty. Chce, abychom se osvobodili od neužitečných zátěží a okázalostí, které překáží, a přijali to, co je nečekané a co nepatří k plánům na poklidný život. Ježíš se nechává nalézt tomu, kdo ho hledá. Avšak abychom ho hledali, musíme se pohnout z místa, vyjít. Nečekat, nýbrž riskovat. Nestát na místě, nýbrž postupovat vpřed.

(Zpracováno podle promluvy papeže Františka z 6.1.2018.)

DĚKUJEME ZA PODPORU

DÁRCI A SPONZOŘI

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo vnitra, Pardubický kraj, Evropský sociální fond, Evropský fond pro regionální rozvoj

Města: Ústí nad Orlicí, Letohrad, Lanškroun, Česká Třebová, Králíky, Vysoké Mýto, Choceň, Žamberk, Jablonné nad Orlicí

Obce: Hnátnice, Sloupnice, Dolní Čermná, Libchavy, Dolní Dobrouč, Horní Čermná, Písečná, Šedivec, Žichlínek, Ostrov, Rudoltice, Nekoř, Kunvald, Verměřovice, Svatý Jiří, Kameničná, Horní Třešňovec, Orličky, Luková, Řetová, Sruby, Damník, Hrádek

Firmy: USSPA, KONZUM, TEDDIES, ORSIA software, GOLDENGATE, MANA Consulting, JCEE, s.r.o., KDM, FARBER Elektrotechnik, IVECO BUS, HAS Lanškroun, SMC Industrial Autom, SOLEA, Šmídl, DIBAQ, ADVANTECH CZECH, TUZI, MECAWEL, TRASER CZ, Nielsen Admosphere, KOKULA

Nadace: Nadace J+T, VDV, Burza filantropie, MAS Orlicko

Pomoc Ukrajině: Benefiční koncert Letohrad, Česká Třebová, Radim Adamec, Akademie Libchavy, M2TRADE, Slezáková, Štovíčková, Benešová, Tomek, Palatinusová, Pomikálek, Žák, Marcincín, SRPŠ ZUŠ Ústí nad Orlicí, sbírka na podporu Ukrajiny pořádaná Římskokatolickou farností Letohrad

Jednotlivci: Jitka Lukeslová, Jaroslav Kumpošt, Lenka Holeková, Miroslav Honzátka, Zbyněk Valenta, pan Hrubý, Ivan Chmelíček, Jana Šmídková, Stanislav Andráš, Ivana Vranková, Vojtěch Vorel, Emílie Doležalová, Eva Kubová, Pavel Žák, Jan Voříšek, Lidmila Dolečková, Jiřina Kutlvašrová, Vladimír Klíma, Libor Stránský, pan Bodeček, Jaroslav Faltus, Oldřich Doleček, Spolek divadelních ochotníků Žamberk, Radka Carbolová, Eva Vítková, Jana Sokolovová, Zuzana Brádková, Jitka Vašíčková, Pavla Libichová, Šárka Bergerová, pan Pomikálek, Hana Dolečková, Marie Čevonová, Mojmír Malický, Pavla Fialová, Vojtěch Stejskal, Eduard Beneš, Jana Tomanová, Marie Buryšková, pan Košťál, Václav Trávníček, Jaroslava Palatinusová, Petr Volný, Anna Smyczková, Věra Štefanová, Petr Kubíček, Richard Záveský, Jan Báča, Martina Šřasáková, Jaroslava Novotná, Kubrtovi, pan Marčík, Jan Pokorný, Josef Škeřík, Hana Bartošová, Marta Groulíková, Jiřina Minářová, Josef Fišer, Farní sbor ČCE Horní Čermná, Pavla Tomková, Ladislav Bako, Aleš Kobulej, Anna Vaněčková, Stanislav Skalický, Lenka Stejskalová, Anita Kindlová, Aleš Zeman, paní Schoedelbauerová, Ludmila Janouchová, Jan Kada, Josef Šplíchal, Klub důchodců Dolní Čermná, Marie Zisková, Karel Havlíček, Ondřej Jireš, Krsíčková Blanka, Jirásková Ivana, Veverka Pavel, Prokopcová Renata, Jakub Šperlich, Vladimír Typl, Ladislav Kaplan, Ivana Šedová, Milena Fiedlerová, Jana Severová, Jan Glatt, Ivana Glattová, Milada Mikysková, Josef Bartoš a řada dalších.

**DĚKUJEME VŠEM PŘÍZNIVCŮM, DÁRCŮM A DOBROVOLNÍKŮM, KTEŘÍ NÁS PODPORUJÍ.
VÁŽÍME SI KAŽDÉ MATERIÁLNÍ, FINANČNÍ A PERSONÁLNÍ POMOCI. DÍKY NÍ MŮŽEME DÁLE
POMÁHAT POTŘEBNÝM LIDEM NA ORLICKOÚSTECKU.**

Naše projekty na pomoc potřebným a nemocným můžete podpořit finančním nebo věcným darem na :

PŘÍSPĚVKOVÉ KONTO: 831240611/0100.

Nepřejete-li si od nás nadále dostávat zpravodaj e-mailem, odhlaste se prosím kliknutím na odkaz (tlačítko)

ODHLÁSIT

Vydává Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Na Kopečku 356, 561 51 Letohrad

tel. 465 621 281

Redakce: Iva Marková, email: propagace@uo.hk.caritas.cz

www.uo.charita.cz

Najdete nás :

PŘÍSPĚVKOVÉ KONTO: 831240611/0100

Podpořte nás